

muziekconsult Stan Rijnen

Een klankschap vol weemoed en verlies

speciale tentoonstelling over het slavernijschip, vergeefs zoeken naar het minder florissante verleden van Neêrlands' – via scheepvaart verworven – welvaart. Ook al is dit museum volledig vernieuwd en richt het zich via interactieve presentaties vooral op jongeren, referenties aan de transatlantische slavernijhandel zijn er nauwelijks te vinden.

Een handel waarmee Holland – naast Engeland, Frankrijk, Spanje en Portugal – in de slavernij top 5 belandde. Onder het kopje 'Handel je rijk' mag de bezoeker in het museum op een knop drukken om te ontdekken dat we goud geld verdienen met 'zout, wijn, hout, graan en haring'.

De handel in mensen wordt echter verzwegen. Slechts in een terzijde maak je kennis met ons slavernijverleden, zoals de opvoering van een dienstertje dat als een zwart melkmeisje van Vermeer in een 17de eeuws huishouden figureert.

De muzikale effecten van de relatie tussen Nederland en Suriname blijven onderbelicht, zoals op onze nationale radioomroep. Zelden zul je in Hilversum andere dan Angelsaksische getinte muziek horen, de rijke erfenis uit de Nederlandse Antillen en Suriname wordt er categorisch genegeerd.

Wellicht brengen twee albums daar nu verandering in. Platenlabel Top Notch, voorheen gespecialiseerd in vaderlandse hiphop, brengt binnenkort een serie uit met compilaties van Surinaamse pophelden als Max Woiski, Lieve Hugo en Max Nijman. Ter introductie dient 'Sranang

De rijke erfenis uit de Nederlandse Antillen en Suriname wordt in Hilversum categorisch genegeerd

Gowtu' ('Surinaams Goud') waarop je de ontwikkeling van de afro-Surinaamse dansmuziek op de voet kunt volgen. Vanaf de jaren zestig ('Bruine Bonen met Rijst'), via de jaren zeventig ('Happy Boys') en jaren tachtig ('Wasmassien') tot aan Damaru's 'Tuintje in mijn hart'. Bijna alle onweerstaanbare dansnummers, zij het dat tijdsbepalende klassiekers als 'Wij willen WW' (Henk & The Stainless Steelband, 1974) ontbreken.

Zo ook het aandeel van Surinaams-Hindoestaanse muzikanten. De zoetgevooides zanger Raj Mohan zet op 'Dui Mutthi' die omissie recht. Wegens een verdrag met Engeland vervoerde Nederland van 1873 tot 1916 zo'n 35.000 Indiase emigranten naar Suriname, hun nazaten (350.000!) zetten de muzikale erfenis voort. Op deze cd werkt Mohan samen met het kwartet van violist Oene van Geel. Gezamenlijk creëren ze een klankschap vol weemoed en verlies. Daarmee bieden ze een zilveren aanvulling op het gouden geluid van 'Sranang Gowtu'.

POP
Diverse artiesten
Sranang Gowtu (Top Notch)

★★★★★

POP
Raj Mohan
Dui Mutthi (Pan Records)

★★★★★

Hoe gaat een natie om met haar verleden? Zo'n vraag voert naar omslachtige discussies vol Kamerdebatten en gesneefde plannen voor een Nationaal Historisch Museum.

Het kan ook zonder politieke omwegen. Wegens de herdenking van de afschaffing van slavernij in Suriname, nu 150 jaar geleden, en de herdenking van 140 jaar migratie tussen India en Suriname (5 juni 1873) verschenen twee albums, die meer vertellen dan alle discussies tezamen.

Wie het Scheepvaartmuseum in Amsterdam bezoekt zal buiten de huidige